

АФОРИЗМИ ВІДОМИХ УКРАЇНЦІВ

ХАРКІВ
«ФОЛІО»
2017

Микола АМОСОВ

*(1913—2002) — лікар-кардіолог,
письменник, публіцист*

- ◆ В житті є два міцних якоря — робота і діти. Усі інші негаразди можна перенести.
- ◆ Життя — постійна зміна структури і функції в часі.
- ◆ Роки йдуть, а їм не віриш. Оцінки змінюються, і старому здається, що він думає, як молодий.
- ◆ Тільки наука змінить світ. Наука в широкому розумінні: і як розщеплюється атом, і як виховувати дітей... І дорослих теж.
- ◆ Тільки через сумний досвід відстоюється золотий фонд медицини.
- ◆ Хірургія всіх зрівнює — простого лікаря та академіка: покажи, що ти можеш зробити? А ступені — це справа друга.

Юрій АНДРУХОВИЧ

(нар. 1960 р.) — поет, прозаїк, перекладач

♦ Весна псує поетів так само, як і жінок: шкіра зацвітає, слизова оболонка подразнена до знемоги, алергія на запахи змушує до розчуленості, сльози в очах, липкі плями замість предметів і цілковита просторова дезорієнтація.

♦ Дефініцій людини є тисячі, хай існує й така — двонога тварина без пір'я, котрій властиво сподіватися.

♦ Минуле, як би ми його не розуміли, є всього тільки невдалою проекцією майбутнього, його завжди недосконалим наслідуванням.

♦ На Русі хоч єзуїтів посій, то все одно злодії вродяться.

♦ Світ цей занадто брутальний, аби можна було його змінити на краще за допомо-

гою слів, але й занадто ніжний, аби щось у ньому змінити за допомогою куль.

◆ Усі ми — тільки відголоски великого Світового Дзвону, і жодне наше слово не народжується само собою.

◆ Щасливі спільноти не мають потреби в історії. Тільки нещасливим спільнотам вкрай потрібна їхня історія, бо вони через неї прагнуть пояснити собі й іншим свої нещастя, легітимізувати свої невдачі, свою неспроможність.

Богдан-Ігор АНТОНІЧ

(1909—1937) — поет, прозаїк,
літературознавець

- ◆ Зрештою, людина завжди є сама, навіть у приятні та любові.
- ◆ Мав двадцять літ і чорне волосся. Чого ж більше треба до щастя?
- ◆ Найбільше щастя — бути добрим.
- ◆ Правдива поезія не фальшує природи, є незалежна від її краси.
- ◆ Тиша — це мова, якою говорить до людини Бог.
- ◆ Яка хижа насолода бути тільки одним звуком незбагненого капричу. Життя має вартість лишень тому, що його основа є невпійманна. Знайомість глузду кожної пережитої події остогидла б нам кожний день.

Дмитро АРСЕНИЧ

(нар. 1938 р.) — поет

- ◆ Грішник розкаюється, щоб звільнити душу для нових гріхів.
- ◆ Де мужні стискають зуби — боягузи ними цокотять.
- ◆ Доконавши людину, хвороба і собі підписує вирок.
- ◆ Життєва драма — єдина з драм, що відбувається без репетицій.
- ◆ Знайдений ідеал втрачає привабливість.
- ◆ І в отруйних ягодах є вітаміни.
- ◆ Лестощі — це словесний хабар.
- ◆ Найважче оселитися в душі народу.
- ◆ На чужині й горе втричі важче.